

Sygn. akt II K 40/23

(...)-4 Ds 890.2022

PR S.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2023r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach: 31 maja 2023r. i 17 lipca 2023r.

sprawy **M. G.**,

s. A. i E. z d. K.,

ur. (...) w Ś.,

oskarżonego o to, że:

- w nieustalonym dniu, w okresie od grudnia 2011r. do dnia 25.01.2012r., na terenie Niemiec
– w miejscowości G.-N.-Z., działając wspólnie i w porozumieniu z R. S., D. N. oraz T. M., po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia tj. przecięciu kłódki znajdującej się na bramie ogrodzenia terenu przystani dla łodzi oraz po uprzednim odkręceniu śrub mocujących silniki i przecięciu przewodów sterujących, zabrał w celu przywłaszczenia silnik marki H. (...) o nr. (...) ze sterowaniem do łodzi motorowej o wartości 2.500 euro tj. równowartości 10.607,80 zł na szkodę M. M. (1), silnik marki H. (...) o nr. (...) wraz ze sterowaniem o wartości 3.000 euro tj. równowartości 12.729,30 zł na szkodę H. F. oraz silnik marki M. (...) nr (...) wraz ze sterowaniem o wartości 4.150 euro tj. 17.608,90 zł na szkodę K. K., czym spowodował szkodę w łącznej wysokości 40.946 zł,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

I. oskarżonego M. G. uznaje za winnego tego, że w okresie od nieustalonej daty grudnia 2011r. do dnia 25.01.2012r. na terenie Niemiec oraz Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, pomagał w ukryciu pochodzących z kradzieży z włamaniem w miejscowości G.-N.-Z.: silnika marki H. (...) o nr. (...) ze sterowaniem do łodzi motorowej o wartości 2.500 euro, tj. równowartości 10.607,80 zł na szkodę M. M. (1), silnika marki H. (...) o nr. (...) wraz ze sterowaniem o wartości 3.000 euro, tj. równowartości 12.729,30 zł na szkodę H. F. oraz silnika marki M. (...) nr (...) wraz ze sterowaniem o wartości 4.150 euro, tj. równowartości 17.608,90 zł na szkodę K. K., wiedząc, że przedmioty te zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego, tj. występku z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 109 k.k. i za ten czyn na podstawie tych przepisów wymierza mu karę roku pozbawienia wolności,

II. zasądza od oskarżonego koszty postępowania oraz wymierza mu opłatę w kwocie 180 zł.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 40/23	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. G.	w okresie od nieustalonej daty grudnia 2011r. do dnia 25.01.2012r. na terenie Niemiec do Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, pomagał w ukryciu pochodzących z	

		<p>kradzieży z włamaniem w miejscowości G.-N.-Z.: silnika marki H. (...) o nr. (...) ze sterowaniem do łodzi motorowej o wartości 2.500 euro, tj. równowartości 10.607,80 zł na szkodę M. M. (2), silnika marki H. (...) o nr. (...) wraz ze sterowaniem o wartości 3.000 euro, tj. równowartości 12.729,30 zł na szkodę H. F. oraz silnika marki M. (...) nr (...) wraz ze sterowaniem o wartości 4.150 euro, tj. równowartości 17.608,90 zł na szkodę K. K. wiedząc, że przedmioty te zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego,</p> <p>tj. występku z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 109 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Na przełomie grudnia 2011r. i stycznia 2012r. na terenie Niemiec w miejscowości G.-N.-Z. doszło kradzieży z włamaniem. W ich wyniku obywatele Niemiec M. M. (2), H. F., K. K. utracili odpowiednio: silnik marki H. (...) o nr. (...) ze sterowaniem do łodzi motorowej o wartości 2.500 euro, silnik marki H. (...) o nr. (...) wraz ze sterowaniem o wartości 3.000 euro, silnik marki M. (...) nr (...) wraz	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	76-79, 146-147, 393-394, 502-503, 504, 534-535	

ze sterowaniem o wartości 4.150 euro.

Niemieckie organy ścigania umorzyły postępowanie w przedmiocie tejże kradzieży z włamaniem wobec niewykrycia sprawcy czynu.

W dniu 25.01.2012r. funkcjonariusze Straży Granicznej zatrzymali do kontroli samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), którym kierował K. B.. W aucie znajdowały się ww. utracone przez obywateli Niemiec silniki. Silniki były przykryte kocami. K. B. silniki za opłatą przewoził dla D. N., R. S., M. G., T. M.. Wymienieni pilotowali auto kierowane przez K. B., sami jadąc samochodem marki R. o nr rej. (...). Pilotowanie polegało na sprawdzaniu drogi – trasy przejazdu wiozącego silniki pod względem znajdujących się na trasie kontroli funkcjonariuszy.

K. B. za usługę miał otrzymać wynagrodzenie, a silniki miał dowieźć do ustalonego miejsca. Został zatrzymany przez funkcjonariuszy, a nadto jadący drugim autem D. N., R. S., M. G., T. M. także zostali zatrzymani, z tym, że podróżowali już na lawecie albowiem auto im się zepsuło.

zeznania R. S.	58-61, 111, 384-386, 503-504	
zeznania na D. N.	64-67, 92-93, 114-115	
zeznania T. M.	70-73, 104	
zeznania M. K.	119-120, 535-536	
zeznania K. Ł.	126, 546	
zeznania K. B.	45-46, 108	
zeznania pokrzywdzonych M. M. (3), K. K., H. – I. F.	87, 89, 94	
protokół przeszukania samochodu V. (...) wraz z protokołem oględzin pojazdu i miejsca jego ujawnienia, protokół przeszukania oskarżonego, protokół oględzin nawigacji i telefonu, należącego do M. G. wraz z opinią dot. nawigacji	18-20, 24-26, 29-31, 36-38, 39-40, 130-132, 151-155	
Umowa kupna sprzedaży pojazdu wraz z potwierdzeniem zgłoszenia jego zbycia, dowód rejestracyjny pojazdu	127, 128, 136, 399	
informacja ze str. niemieckiej dot. kradzieży, materiały uzyskane w drodze pomocy prawnej od strony niemieckiej wraz z tłumaczeniem na język polski, informacja z Prokuratury we F.	47, 81, 179-353, 355-359, 362-367	

Postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie o czyn z art. 291 § 1 kk K. B. z powodu jego zgonu	374, 378		
M. G. ma 43 lata, jest rozwiedziony, ma jedno dziecko. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest ślusarzem. Oskarżony jest zdrowy, nie leczony neurologicznie, psychiatrycznie i odwykowo. Jest osobą wielokrotnie karaną.	wyjaśnienia oskarżonego	76-79, 146-147, 393-394, 502-503, 504, 534-535	
dane o karalności	85, 143-144, 149, 158, 161, 165, 361, 397, 478-479, 517-518		
odpisy wyroków	121, 122, 123		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd nie dał wiary oskarżonemu w zakresie nieprzyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożone przez oskarżonego wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego nie wniosły do sprawy, oskarżony nie wypowiedział się konkretnie w żadnej kwestii dotyczącej czynu. Jednak w wyjaśnieniach złożonych przez Sędem na rozprawie w dniu 31 maja 2023 r. potwierdził, że w okresie popełnienia czynu przebywał na terytorium Niemiec i R. S. poprosił go o transport do Polski. W związku z brakiem posiadania uprawnień do kierowania pojazdami M. G. pojechał samochodem po R. S. wraz z kierowcą. Następnie, gdy samochód się zepsuł, przyjechała laweta i przekroczyli granicę niemiecko-polską, zostali zatrzymani. Oceniając te zeznania należy stwierdzić, że oskarżony nie kwestionuje przejazdu z terytorium Niemiec do Polski wspólnie z innymi osobami i ukrycia ww. przedmiotów, pilotował poruszającego się pojazdem należącym do oskarżonego K. B., który przewoził kradzione przedmioty. I choć oskarżony</p>	

		<p>zaprzecza popełnieniu czynu, to analiza pozostałego materiału dowodowego pozwala na przyjęcie, że pomagał on w ukryciu przedmiotów, pochodzących z kradzieży na terenie Niemiec. Wskazują na to zeznania R. S., K. B. i innych, jak również dowody z dokumentów.</p>
zeznania R. S.	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego, w których świadek zeznał o okolicznościach sprawy, stanowiących podstawę ustalenia stanu faktycznego. Świadcowi w chwili obecnej nie zależy na konkretnym rozstrzygnięciu sprawy, albowiem został on już prawomocnie skazany i odbywa karę 1 roku pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego w sprawie II K 131/22 Sądu Rejonowego w Słubicach. Na rozprawie w dniu 31 maja 2023 r. świadek wskazał, że w toku postępowania II K 131/22 przyznał się do popełnienia przestępstwa paserstwa, a nie kradzieży z włamaniem. Jednak skazany został za czyn kwalifikowany z art. 279 § 1 kk. Nadto przyznał, że wraz z kolegą K. B. pojechali po silniki do Niemiec, które jednak okazały się</p>	

stare, świadek ostatecznie zrezygnował z ich kupna, ale zadeklarował K. B. pomoc w ich przewiezieniu na terytorium Polski. W tym celu skontaktował się m.in. z M. G., który w tym czasie przebywał w Niemczech. R. S. miał jechać drugim samochodem celem informowania przewożącego silniki K. B. o ewentualnej kontroli drogowej. Samochód, którym jechał wspólnie z oskarżonym, D. N. i T. M. zepsuł się podczas jazdy. W związku z powyższym została wezwana pomoc i samochód został zabrany przez pomoc drogową. K. B., jak wskazał świadek i co znajduje odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, po przekroczeniu granicy i dojechaniu na miejsce, czyli do S., został zatrzymany do kontroli, podczas której ujawniono kradzione przedmioty. Sąd nie miał podstaw, by kwestionować wiarygodność zeznań świadka w zakresie udziału w przestępstwie paserstwa. Oczywistym jest, że świadek dokładnie mógł pewnych okoliczności nie pamiętać z powodu upływu czasu, jaki minął od zdarzenia.

zeznania D. N.

Sąd uznał za niewiarygodne zeznania, w których świadek nie przyznał, że pomagał oskarżonemu w ukryciu

	<p>pochodzących z kradzieży przedmiotów. Stoją one bowiem w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
zeznania T. M.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom w zakresie spotkania się z D. N. i jego znajomym, w tym oskarżonym, celem zapewnienia transportu R. S. do Polski. Korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w toku postępowania.</p>	
zeznania M. K.	<p>pracownik pomocy drogowej, który holował samochód, którym poruszało się czterech mężczyzn, Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadka, są one obiektywne, bowiem nie jest on związany z żadną ze stron postępowania, nie zależy mu tym samym na konkretnym rozstrzygnięciu. Zeznania są spójne, logiczne i konsekwentne, korespondują ze zgromadzonym materiałem dowodowym w zakresie okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu. Wiadome jest, że zeznając na rozprawie świadek pewnych okoliczności mógł już nie pamiętać.</p>	
zeznania K. B.	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym przez</p>	

świadka, w których przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu, kwalifikowanego z art. 291 § 1 kk. K. B. przyznał, że przewoził wskazane w zarzucie silniki i był świadomy, że mogą one pochodzić z przestępstwa kradzieży na terenie Niemiec. K. B. zeznał, że otrzymał zlecenie przewozu z B. do S. tych rzeczy od R. S. i D. N. samochodem marki V. (...) należącym do M. G.. Po przyjeździe na miejsce miał otrzymać za przewóz silników zapłatę. Po dojechaniu na miejsce został zatrzymany do kontroli przez funkcjonariuszy Straży Granicznej, którzy ujawnili wskazane silniki oraz zatrzymano mu telefony, w tym jeden, który otrzymał od zleceniodawców, na numer którego miał się z nimi kontaktować. Świadek przyznał, że nie wiedział co dokładnie przewozi, ale przypuszczał, że mogą to być kradzione rzeczy.

Świadek nie został przesłuchany w toku postępowania sądowego, albowiem zmarł, a postępowanie w jego sprawie zostało w związku z powyższym umorzone. Jednakże zeznania co do pojazdu, którym przewożone były silniki należy ocenić jako wiarygodne, albowiem

	<p>korelują z pozostałym materiałem dowodowym, w tym o charakterze dokumentarnym.</p>	
<p>zeznania K. Ł.</p>	<p>Sąd uznał zeznania za wiarygodne, nie ma podstaw, by podważać ich wiarygodność, nawet jeśli świadek nie pamięta okoliczności sprzedaży pojazdu, to niewątpliwie potwierdza ją załączona do akt umowa kupna-sprzedaży zawarta pomiędzy nią, a M. G., potwierdzenie zbycia pojazdu i dowód rejestracyjny.</p>	
<p>zeznania pokrzywdzonych</p>	<p>zeznania osób, na rzecz których dokonano kradzieży silników na terenie Niemiec. Są spójne, konsekwentne, logiczne, Sąd nie ma podstaw, by kwestionować ich wiarygodność, zwłaszcza, że korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, w tym przede wszystkim dokumentacją otrzymaną w ramach pomocy prawnej od strony niemieckiej. W zeznaniach pokrzywdzeni wyczerpująco przedstawili wartość poniesionych strat.</p>	
<p>protokoły przeszukania, oględzin, opinia dot. nawigacji należącej do oskarżonego</p>	<p>dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby, w granicach przewidzianych prawem, Sąd nie ma podstaw,</p>	

	aby kwestionować ich wiarygodność.	
umowa kupna-sprzedaży samochodu V. (...), potwierdzenie zgłoszenia jego zbycia, dowód rejestracyjny pojazdu	dokumenty sporządzone przez powołane do tego osoby, w granicach przewidzianych prawem, z których wynika, że samochód V. (...) należał do M. G.. Nabył go w ramach zawartej umowy kupna-sprzedaży od K. Ł..	
dokumentacja uzyskana w ramach pomocy prawnej od strony niemieckiej wraz z informacją z Prokuratury niemieckiej	materiały uzyskane w ramach pomocy prawnej od strony niemieckiej, Sąd nie ma podstaw, by je kwestionować, skoro zostały sporządzone przez właściwe organy, powołane do tego osoby i w granicach przewidzianych prawem. Wynika z nich jednoznacznie również, że sprawcy kradzieży z włamaniem dokonanych na terenie Niemiec na szkodę pokrzywdzonych nie zostali ustalen.	
postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie K. B.	Sąd nie ma podstaw, by podważać wiarygodność, skoro orzeczenie zostało wydane przez Prokuratora, a żadna ze stron nie kwestionowała jego wiarygodności.	
dane o karalności	dokumenty urzędowe sporządzone przez powołane do tego osoby, w granicach przewidzianych prawem, nikt nie kwestionował wiarygodności tychże dokumentów.	

odpisy wyroków	dokumenty urzędowe sporządzone w granicach prawa, przez uprawnione do tego osoby. Sąd nie ma podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.		
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	M. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W świetle zgromadzonego materiału dowodowego niewątpliwie wynika, że M. G. popełnił czyn, który należy zakwalifikować z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 109 kk. Przepis art. 291 § 1 kk stanowi, że kto rzecz			

uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Najważniejszym przedmiotem ochrony jest mienie, a w konsekwencji też własność i inne prawa majątkowe. Czynność sprawcza określona jest poprzez cztery znamiona, a mianowicie nabycie rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, pomoc do zbycia takiej rzeczy, przyjęcie rzeczy oraz pomoc do jej ukrycia. Strona podmiotowa opisanego czynu obejmuje obie postacie zamiaru, a mianowicie bezpośredni i ewentualny. Oznacza to, że od sprawcy nie wymaga się koniecznie świadomości przestępnego pochodzenia rzeczy, wystarczy świadomość możliwości pochodzenia tej rzeczy. Sprawca nie musi wiedzieć z jakiego konkretnego czynu zabronionego przedmiot pochodzi. Wszystkie ustalone okoliczności sprawy wskazują, że M. G. swoim zachowaniem wypełnił znamiona tegoż przestępstwa skoro mając przede wszystkim świadomość, że przedmioty w postaci silników pochodzą z przestępstwa kradzieży z włamaniem przez nieustalone osoby na

terenie Niemiec, pomagał w ich ukryciu wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami. Oczwistym jest, że grupa osób jadąca autem pilotującym inne auto wiozące kradzione silniki znała się i pilotowała przewóz wspólnie.

Niemieckie organy ścigania umorzyły sprawę o czyn z art. 279 §1 k.k. wobec niewykrycia pracy czynu. Polskie postępowanie karne nie wzbogaciło się o żaden dodatkowy dowód na okoliczność kradzieży z włamaniem. Bezspornym jest, że kradzione silniki wioził K. B., a pilotował ich przewóz m.in. M. G., ale nie ma żadnego dowodu na to, że brał on udział w kradzieży z włamaniem. Nie da się wykluczyć, że dokonały jej zupełnie inne osoby, czy osoba niż M. G..

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<i>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. G.	I.	I.	Sąd nie dostrzegł okoliczności wyłączających winę i bezprawność czynu, a karę kształtował na zasadach określonych w art. 53 kk. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu uznać należy, że jest wysoki, skoro swoim zachowaniem godził on w tak istotne dobro jakim jest mienie, a

			<p>w konsekwencji również własność i prawa majątkowe. Nadto M. G. czyn popełnił wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami. Brak jest w sprawie okoliczności w jakikolwiek sposób usprawiedliwiających zachowanie oskarżonego. Na niekorzyść przemawia uprzednia karalność oskarżonego, w tym za tego samego rodzaju przestępstwo i to wspólnie z R. S.. Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu wymierzona kara jednego roku pozbawienia wolności jest karą, która w odniesieniu do oskarżonego spełni swoje cele prewencji indywidualnej i generalnej, zwłaszcza, że wcześniej orzekane, wolnościowe kary nie przyniosły żadnego efektu. Kara ta uświadomi oskarżonemu naganność jego postępowania i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.</p>
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii</p>			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II.</p>	<p>Sąd uznał, że sytuacja materialna i osobista pozwala na poniesienie przez oskarżonego kosztów postępowania związanych z jego udziałem w sprawie.</p>	
<p>1Podpis</p>		
<p>Sędzia Kamilla Gajewska</p>		